

Nářez Markéty Šichtařové obhájcům roušek: Je to divadelní rekvizita, úplně k ničemu. Tam kde je vyžadují, tam nevkočím!

- CZ24 News | 14. září 2020

ČESKO: Iracionálně vyplašený dav si žádá placebo - a tak dostal placebo v podobě roušek. Placebo pro část davu zabralo, míra stresu u části lidí poklesla. Tak reaguje Markéta Šichtařová na povinnost, která v Česku znovu začala platit od poloviny týdne. Sama je přesvědčena, že riziková minorita by měla chránit sama sebe, nikoliv požadovat po majoritě, aby se pro ni obětovala. Podle ní společnost začala myslet kolektivisticky. A kolektivismus nepřipouští právo jedince na svůj život; jedinec je v něm obětován pro celek, který si vaši oběť nárokuje.

Od čtvrtka kvůli prudkému nárůstu šíření infekce platí na celém území České republiky opatření, podle nichž slovy ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha se mají nosit roušky „všude pod střechou“. Přijímáte nošení roušek s pochopením, nebo vás to obtěžuje?

Ani tak, ani tak. Roušky jsou politický symbol, divadelní rekvizita. Jejich reálný efekt je v podstatě nulový, zejména vzhledem k tomu, jak je běžní lidé neumí používat. Kdyby je lidé používali jako chirurgové - neustále měnili sterilníma rukama sterilní roušky - je to věc jiná. Současné nošení roušek je ale jen parodií na jejich funkční používání. Proto konstatuji, že jsou nefunkční.

Ptáte se, zda mě donucování státem dělat nefunkční a zbytečnou věc obtěžuje, nebo ji přijímám s pochopením. Ani jedno, ani druhé: Dívám se na to jako mimozemšťan z prostoru mimo krabici. Iracionálně vyplašený dav si žádá placebo - a tak dostal placebo v podobě roušek. Placebo pro část davu zabralo, míra stresu u části lidí poklesla. Nic víc, nic míň. Dívám-li se na roušky touto optikou, s určitým sarkasmem v duši je umím pochopit.

Obtěžovaly by mě, kdybych je nosila. Což já nedělám. Připadala bych si jak filmový kompars, akorát že neplacený kompars. A tak prostě nechodím do prostor, kde jsou nařízené. Pohybuji se jen tam, kde nejsou vládou vyžadovány. Mám přeci svobodu vybírat si, kde se mi líbí a kde se chci pohybovat, a tak své svobody do mrtě využívám při plánování své trasy.

Víte - mnoho radikálních příznivců i radikálních odpůrců má mnoho radikálních a nelogických argumentů pro, nebo proti rouškám. Jakmile tyhle argumenty začnou být z jakéhokoliv tábora nelogické, začne být názor onoho tábora nikoliv názorem, nýbrž náboženstvím. Tedy ztrácí jakoukoliv relevanci. Ale zajímavé je, že jediný skutečně relevantní argument, který by měl být vzhledem k rouškám použit, jsem neslyšela ještě od nikoho:

Vysvětlím vám to na příkladu, který pochopí každý. Dejme tomu, že máte alergii na buráky. Nebo na lepek, nebo na mléko - doplňte si podle sebe. Alergie na buráky může i zabít, je velmi nebezpečná. A protože je pro vás nebezpečná, začnete vyžadovat po celé společnosti, aby vás chránila, aby nikdo nikdy nepoužíval buráky, aby buráky byly úplně zakázány, protože kdyby náhodou došlo k nechtěné kontaminaci vašeho jídla třeba v restauraci, mohlo by vás to ohrozit. No - každý by asi proti takovému požadavku na celosvětový zákaz buráků protestoval a odpověděl by, že když vy máte alergii, vy se taky musíte chránit. Jasně jak facka.

A teď jiný příklad. Jste obézní, máte cukrovku, máte vyšší věk. Jste rizikovou skupinou pro covid,

může vás i zabít. I začne být vyžadováno po celé společnosti, aby vás chránila, aby permanentně používala roušky, protože vy přeci máte nárok promenádovat se mezi lidmi a užívat si ochrany ze strany ostatních. „Přeci“ nebudete sedět doma. No - a málokdo proti takové logice protestuje. Co se v případě alergie zdá jasné jak facta, v případě covidu je najejdnou vnímáno úplně obráceně.

Otáčí se příčina a následek. Každý je zodpovědný za své zdraví. Kdo je rizikový, měl by se intenzivně chránit třeba respirátorem, nebo sedět doma. Minorita by měla chránit sama sebe, nikoliv požadovat po majoritě, aby se majorita obětovala pro minoritu a chránila ostatní. A víte, proč na tuhle zvrácenou logiku společnost naskočila? Protože začala myslet kolektivisticky. Kolektivismus nepřipouští právo jedince na svůj život; jedinec v kolektivismu je obětován pro celek, který si vaši oběť nárokuje. A to je celé vysvětlení principu roušek.

Ve srovnání se sousedními zeměmi je v Česku přírůstek nakažených koronavirem na milion lidí několikanásobný. Podle vývoje nákazy koronavirem za 14 dnů jsou na tom v Evropské unii hůř než Česká republika jen Španělsko, Francie, Chorvatsko, Rumunsko a Malta. V Německu dokonce zařadili Prahu mezi rizikové oblasti a píší, že z premianta a vzorného žáka ve zvládání pandemie se stalo problémové dítě. Kde se stala chyba?

To je přeci jasné, o tom jsme dokonce na tomto místě mluvili už dávno. Vzpomínáte, jak jsme se bavili už někdy na jaře o tom, že přijde druhá vlna, a jak jsem tvrdila, že u nás bude silnější než v jiných zemích? Tehdy, někdy při první karanténě, jsem na těchto stránkách tvrdila zhruba následující - nepamatuji si přesné formulace, tak zopakuji jen význam:

Pandemie chodí ve vlnách, je to jejich definiční znak. Druhá vlna tedy BUDE. A v těch zemích, ve kterých se velký podíl obyvatel imunizoval při vlně první, bude logicky druhá vlna slabší. Naopak v těch zemích, v nichž byla při první vlně zavedena drakonická opatření, budou mít na podzim menší podíl imunizovaného obyvatelstva, proto také druhá vlna logicky musí být silnější. Nejslabší tedy bude v zemích typu Skandinávie.

Současně s tím jsem tehdy říkala: V zemích, kde byla při první vlně jen mírná regulace, budou lidé ochotni podobnou mírnou regulaci dodržovat i dál. Naopak v zemích, kde byla zavedena při první vlně drakonická regulatorní opatření, budou už lidé z regulací unavení, naštvaní a budou při druhé vlně rebelovat. A koukněte se - přesně to Česká republika splňuje: Procentuálně mnoho nakažených a velká rebelie proti rouškám. No není to snad jasné, logické a očekávatelné?! Kdo se čemu diví?

Může být pro podnikatelské prostředí uklidňující aktuální vyjádření premiéra Andreje Babiše, že vláda už nebude zavádět proticovidová omezení ekonomického charakteru?

Částečně uklidňující to být může, dá-li se tomu ovšem věřit. Ještě víc uklidňující by mi ale připadalo, kdyby premiér současně k tomu ujistil, že nejen že nebudou ekonomická omezení, ale taky už nebudou ani ekonomické (pseudo)podpory. Že zkrátka už vláda nabude na ekonomiku sahat NIJAK.

Předseda odborového svazu Josef Středula uznává, že pomoc ekonomickým subjektům, firmám, živnostníkům a podobně je dobrá, ale zaměstnancům prý nebylo kromě ošetřovného po dobu, co byly zavřené školy, dáno vůbec nic. Souhlasila byste s jeho názorem, že zaměstnanci prohráli koronakrizi zdravotně i příjmově? Lze ale vůbec o někom říci, že koronakrizi vyhrál?

Koronakrizi vyhráli za prvé výrobci roušek, za druhé farmaceutické firmy a za třetí všichni schopní a inovativní podnikatelé, kteří kreativně vymýšleli, jak změnit svůj byznys plán a například zavčas posílili své internetové obchody a podobně. Zkrátka ti přízpusobiví, kteří krizi pojali jako svou příležitost.

Prohráli všichni ostatní, kteří pasivně čekali, až zahřmí - zadlužení země, kterého se vláda dopustila, bude mít negativní dopady na každého řadového občana.

Česká televize se snaží zvrátit prodej televize Nova nejbohatšímu Čechovi Petru Kellnerovi. Apeluje na Evropskou komisi, aby majetkové propojení skupiny TV Nova a společnosti O2 odsouhlasila pouze za podmínky, že bude pro ČT zajištěn rovný a transparentní přístup ke sportovním právům, která se na českém trhu obchodují. Není prodej práv na vysílání sportovních soutěží byznys jako každý jiný, kde by subjekt placený z koncesionářských poplatků neměl těm televizím, co si na sebe musí vydělat samy, vlastně ani konkurovat?

Prodej práv na vysílání je normální byznys. Kdo víc dá, ten víc koupí. A Česká televize žije nejen z koncesionářských poplatků, ale obecně z obrovského rozpočtu. Kupí ve svém hospodaření řadu neuvěřitelných neefektivit. Její snaha zasahovat do byznysu jiného subjektu není nic jiného než zneužívání svého monopolního postavení a pokus ještě víc svůj monopol posílit. ČT navíc má ze zákona plnit určité funkce, proto také je financována prostřednictvím státního aparátu, a proto by neměla v žádném případě zkoušet soukromé subjekty vystavené konkurenci ovlivňovat.

Myslíte si, že nová pravidla pro udělování cen Oscara za nejlepší film, podle nichž musí mít snímek nejméně jednoho herce v hlavní nebo významné vedlejší roli, jenž pochází z menšin, příběh se musí točit kolem žen, etnických menšin, LGBTQ+ komunity a podobně a nejméně dva vedoucí pracovníci v tvůrčí funkci musí být opět ženy nebo musí pocházet z etnické menšiny či LGBTQ+ komunity, doputují i k nám, a to nejen do kulturní sféry, nebo je Česko proti něčemu takovému imunní?

Především Oscari by se měli přejmenovat. Svým názvem matou veřejnost. Nejedná se o udělování cen za nejlepší film. Jedná se o udělování ceny za politicky korektní film. V podstatě jsou tím vyřazeny z ocenění všechny historické filmy - jak chcete do filmu ze středověké Evropy narvat zástupce etnických menšin?

A ano, myslím, že podobné hlouposti doputují až k nám, ale ne v takové míře. Ostatně podívejte se na rebelii některých herců třeba proti Zbrojovce jako sponzorovi karlovarského filmového festivalu. Samá pravda a láska, zbraně fujky, nejlépe zakázat zbraně. Mimochodem, celkem legrační je, že podle drtivé většiny těchto „odbojářů“ je fujky taky Rusko. Ale jak si představují, že zakážeme zbraně a pak se ubráníme tomu fuj-Rusku, až nás napadne, to už asi nedomysleli.

Samozřejmě teď mluvím sarkasticky a přeháním - ale vidíte tu nelogičnost v uvažování těchto sněhových vloček, které tolik tlačí na pozitivní diskriminaci menšin, ale pak se nedokáží postavit rabování na ulicích, když se ony „pozitivně diskriminované menšiny“ poněkud vymknou kontrole.

Ale dobrá zpráva na závěr: Všechno má své logické a tržní řešení. Naštěstí existuje kupříkladu Česká filmová databáze, v níž běžní diváci hlasují o dobrých či špatných filmech. A takto tržně se samozřejmě snadno vyselektují filmařské poklady i bez nutnosti politicky korektního a netržního Oscara.

Autor: Markéta Šichtařová